

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 28 prill 2014
Nr. ref.:RK 571/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI201/13

Parashtrues

Sofa Gjonbalaj

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjyimit
të Gjykatës Supreme, Rev. nr. 299/2011, të 17 prillit 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga znj. Sofa Gjonbalaj, me vendbanim në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: parashtruesja).

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi i kontestuar është Aktgjykimi Rev. nr. 299/2011 i Gjykatës Supreme, i 17 prillit 2013, të cilin parashtruesja deklaroi se e ka pranuar më 30 maj 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është kërkesa për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit Rev. nr. 299/2011, të Gjykatës Supreme, të 17 prillit 2013, me të cilin ishte refuzuar si e pabazuar kërkesa e parashtrueses për revizion kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 45/2010, të 24 shkurtit 2011.
4. Gjykatat e shkallëve më të ulëta e refuzuan si të pabazuar kërkesën e parashtrueses për anulimin e Vendimit Nr. 115, të 1 prillit 2008, të Agjencisë së Regjistrimit të Bizneseve në Ministrinë e Tregtisë dhe të Industrisë, lidhur me shkëputjen e kontratës së punës.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 56 (2) të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 13 nëntor 2013, parashtruesja e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 3 dhjetor 2013, me Vendimin Nr. GJR. KI201/13, Kryetari caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari, me Vendimin Nr. KSH. KI201/13, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Arta Rama-Hajrizi.
8. Më 11 dhjetor 2013, Gjykata e njoftoi parashtruesen për regjistrimin e kërkesës. Të njëjtën ditë, Gjykata e njoftoi Gjykatën Supreme dhe Agjencinë e Regjistrimit të Bizneseve në Ministrinë e Tregtisë dhe të Industrisë, lidhur me kërkesën.
9. Më 2 prill 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarës raportuese dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë, papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

10. Prej vitit 2003 deri në vitin 2008, bazuar në kontratën që është vazhduar çdo vit, parashtruesja ishte punësuar si regjistruese e parë në Agjencinë e Regjistrimit të Bizneseve në Ministrinë e Tregtisë dhe të Industrisë (në tekstin e mëtejme: punëdhënësi).
11. Më 12 shkurt 2008, parashtrueses i është lëshuar kontrata e punës për një periudhë të caktuar kohore, prej 1 janarit 2008 deri më 31 mars 2008.

12. Rrjedhimisht, më 1 prill 2008, në bazë të Vendimit Nr. 115 të ushtruesit të detyrës së shefit ekzekutiv të Agjencisë, ishte shkëputur marrëdhënia e punës së parashtrueses (në tekstin e mëtejme: Vendimi për shkëputjen e marrëdhënies së punës).
13. Më 25 prill 2008, pas ankesës së ushtruar nga parashtruesja e kërkesës kundër vendimit për shkëputjen e marrëdhënies së punës, Komisioni për Ankesa i Ministrisë së Tregtisë dhe të Industrisë (në tekstin e mëtejme: Komisioni për Ankesa) e refuzoi ankesën dhe e vërtetoi vendimin për shkëputjen e marrëdhënies së punës.
14. Më 16 qershor 2008, pas ankesës së ushtruar nga parashtruesja e kërkesës kundër vendimit të Komisionit për Ankesa, Këshilli i Pavarur Mbikëqyrës i Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPMK) e refuzoi ankesën si të pabazuar dhe e vërtetoi vendimin për shkëputjen e marrëdhënies së punës.
15. KPMK-ja, në vendimin e saj të 16 qershorit 2008, konstatoi se vendimi për shkëputjen e marrëdhënies së punës ishte marrë në pajtim me legjislacionin në fuqi.
16. Më 2 shtator 2009, parashtruesja paraqiti padi në Gjykatën Komunale në Prishtinë, duke kërkuar anulimin e vendimit për shkëputjen e marrëdhënies së punës dhe kthimin në vendin e saj të mëparshëm të punës.
17. Më 19 janar 2009, Gjykata Komunale në Prishtinë, me Aktgjykimin e saj, C1. nr. 328/08, e refuzoi padinë e parashtrueses së kërkesës.
18. Pas një ankese nga ana e parashtrueses, më 24 shkurt 2011, Gjykata e Qarkut në Prishtinë, me Aktgjykimin e saj, Ac. nr. 45/2010, e refuzoi ankesën e parashtrueses si të pabazuar dhe e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë, C1. nr. 328/08, të 19 janarit 2009.
19. Parashtruesja paraqiti kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme kundër aktgjykimit të lartpërmendur të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, duke pretenduar shkeljen e dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatimin e gabuar të së drejtës materiale.
20. Më 17 prill 2013, Gjykata Supreme, me Aktgjykimin e saj, Rev. nr. 299/2011, vendosi ta refuzojë revizionin e ushtruar nga parashtruesja, si të pabazuar.
21. Në Aktgjykimin e saj, Gjykata Supreme konstatoi se:

“[...]

paditësja tek e paditura ka themeluar marrëdhënien e punës në kohë të caktuar, se kontrata mund të vazhdohet vetëm me pëlqimin e dyanshëm, ndërsa ndërpritet kur njëra nga palët kontraktuese nuk ka treguar dëshirë për vazhdimin e kontratës, njashtu që paditëses marrëdhënia e punës iu është ndërprerë me kalimin e afatit me të cilin është themeluar”.

22. Më 19 korrik 2013, parashtruesja paraqiti kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë te Prokurori i Shtetit të Kosovës kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë.
23. Më 9 gusht 2013, Prokurori i Shtetit në Njoftimin e vet, KMLC Nr. 78/13, gjeti se:

[...]

“Ndaj në rastin konkret kundër aktgjykimit të shkallës së parë të Gjykatës Komunale në Prishtinë dhe kundër aktgjykimit të shkallës së dytë të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë nuk mund të ushtrohet kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë për shkak se kanë kaluar të gjitha afatet e parapara ligjore, kurse kundër aktgjykimit të Gjykatës Supreme në kuptim të dispozitës së nenit 245.3 të LPK-së kërkesa për mbrojtjen ligjshmërisë nuk është e lejueshme”.

Pretendimet e parashtruesit

24. Parashtruesja pretendon shkeljen e nenit 49 [E Drejta e Punës dhe e Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës.
25. Parashtruesja përfundon duke kërkuar:
 1. *Nga kjo Gjykatë kërkoj që pas shqyrtimit të shkresave të prezantuara të konstatoj se është vepruar në kundërshtim me nenin 49 të Kushtetutës së Kosovës me të cilin veprim më është mohuar e drejta e garantuar e punës e njëkohësisht e drejta për jetë.*
 2. *Të shpallen të kundërligjshme dhe kundërkushtetuese të gjitha aktet e të gjitha instancave dhe gjykatave në këtë kontest dhe mua të më pranohet e drejta e punës me të gjitha kompensimet nga marrëdhënia e punës duke filluar nga data 01.04.2008 e gjer më 26.02.2013 kur jam pensionuar.
Shpresoj se së paku në këtë gjykatë do të realizoj të drejtën njerëzore të drejtën e punës dhe jetës”.*

Pranueshmëria e kërkesës

26. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtrueses, Gjykata duhet së pari të shqyrtojë nëse parashtruesja i ka përmbushur kriteret për pranueshmëri të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
27. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113, paragrafi 7 i Kushtetutës, i cili përcakton se:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

28. Në rastin konkret, Gjykata vëren se parashtruesja kishte kërkuar ndihmë për t'i mbrojtur të drejtat e saj në Gjykatën Komunale dhe të Qarkut dhe përfundimisht pas kërkesës për revizion edhe në Gjykatën Supreme të Kosovës. Parashtruesja gjithashtu kishte parashtruar kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë te Prokurori i Shtetit.
29. Prandaj, Gjykata konsideron se parashtruesja është palë e autorizuar dhe i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion sipas ligjit të aplikueshëm.
30. Përveç kësaj, neni 49 i Ligjit parasheh se: *“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. Në të gjitha rastet e tjera, afati fillon të ecë në ditën kur vendimi ose akti është shpallur publikisht. Nëse kërkesa është e drejtuar kundër një ligji, atëherë afati fillon të ecë që nga dita kur ligji ka hyrë në fuqi”*.
31. Në mënyrë që të verifikojë nëse parashtruesja ka parashtruar kërkesën brenda afatit të caktuar prej katër (4) muajsh, Gjykata i referohet datës së pranimit të vendimit të fundit nga ana e parashtrueses dhe datës së dorëzimit të kërkesës në Gjykatën Kushtetuese.
32. “Vendimi i fundit”, sipas nenit 49 të Ligjit, normalisht do të jetë vendimi i fundit me të cilin ishte refuzuar padia e parashtrueses (shih, Paul dhe Audrey Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar, Nr. 46477/99, GJEDNJ, Vendim i 14 marsit 2002). Afati fillon të llogaritet nga vendimi i plotfuqishëm, si rezultat i shterjes së mjeteve adekuate dhe efektive për të siguruar korrigjimin e çështjes, që është objekt i ankesës (shih, Norkin kundër Ruisë, Kërkesa 21056/11, GJEDNJ, Vendimi i 5 shkurtit 2013 dhe shih gjithashtu Moya Alvarez kundër Spanjës, Nr. 44677/98, GJEDNJ, Vendimi i 23 nëntorit 1999).
33. Përkitazi me kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë, të dorëzuar te Prokurori i Shtetit, Gjykata vëren se Prokurori i Shtetit duke iu referuar dispozitave në fuqi, vëren se parashtruesja: *“[...] kundër aktgjyimit të shkallës së parë të Gjykatës Komunale në Prishtinë dhe kundër aktgjyimit të shkallës së dytë të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë nuk mund të ushtrohet kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë për shkak se kanë kaluar të gjitha afatet e parapara ligjore, kurse kundër aktgjyimit të Gjykatës Supreme në kuptim të dispozitës së nenit 245.3 të LPK-së kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë nuk është e lejueshme”*.
34. Neni 245, paragrafi 3 i Ligjit për procedurën kontestimore parasheh që:
“Kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë nuk lejohet kundër vendimit që me rastin e revizionit ose të kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë e ka marrë gjykata me kompetencë për të vendosur për këto mjete juridik”.
35. Për arsyet e lartpërmendura, Gjykata konsideron se vendimi i fundit në rastin konkret është aktgjykimi i Gjykatës Supreme dhe afati fillon të llogaritet nga dita e pranimit të aktgjyimit të lartpërmendur nga ana e parashtrueses (shih, Bayram dhe Yildirim kundër Turqisë, Kërkesa Nr. 38587/97, GJEDNJ, Vendimi i 29 janarit 2002). Prandaj, nga parashtruesat rezulton se parashtruesja deklaroi se aktgjykimi i Gjykatës Supreme i është dorëzuar asaj më 30 maj

2013, ndërsa parashtruesja e ka dorëzuar kërkesën në Gjykatë më 13 nëntor 2013.

36. Bazuar si më sipër, rrjedh se kërkesa nuk është dorëzuar brenda afatit ligjor të përcaktuar me nenin 49 të Ligjit.
37. Prandaj, kërkesa duhet të deklarohet e papranueshme, sepse është e paafatshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, me nenin 49 të Ligjit dhe rregullit 36 (1), b) të Rregullores së punës, më 2 prill 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën si të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20 (4) të Ligjit;
- IV. TË SHPALLË se ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Ivan Čukalović

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. Dr. Enver Hasani

